

Notat

Kystdirektoratet
J.nr. 18/01716
Ref. Mads Meilvang Laursen
15-08-2018

Høringsnotat

Udkast til bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet

Udkast til bekendtgørelsen har været i ekstern høring hos en bred kreds af myndigheder og organisation i perioden fra den 29. juni 2018 til den 23. juli 2018.

Miljø- og Fødevareministeriet har modtaget 3 høringssvar med substantielle bemærkninger. Høringssvarene er indsendt af følgende høringssparter:

Landbrug og & Fødevarer, Dansk Land- og Strandjagt og KL, som dog i mail af 9. juli 2018 har oplyst, at KL bl.a. med henvisning til den korte høringsfrist tager forbehold for yderligere politisk og administrativ behandling

Høringssvarene har berørt følgende punkter:

1. Frednings- og miljøorganisationers klageadgang
2. Statens klageadgang
3. Overensstemmelse med habitatdirektivets artikel 16, stk. 1, litra e.

Blandt de indkomne høringssvar udtrykkes der opbakning og forståelse for behovet for en mere effektiv beskyttelse mod oversvømmelse og erosion. Der er udtrykkes samtidig bekymring om, at der ikke vil være krav om redegørelse for individuel vurdering af de dispensationer som kystbeskyttelsestilladelsen erstatter samt hvorledes de samlede hensyn vægtes mod hinanden.

I det følgende gennemgås de væsentligste synspunkter, der gives udtryk for i høringssvarene, samt Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger hertil. For

detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på Høringsportalen.

Ad. 1

Dansk Land og Strandjagt anfører, at det er tvivlsomt, om sagsprocessen bliver forenklet ved, at en række nødvendige dispensationer og tilladelser efter anden lovgivning erstattedes af og inkluderes i en samlet kystbeskyttelsestilladelse. Store frednings- og miljøorganisationer har jo stadig mulighed for at klage og trække kystbeskyttelsesforanstaltninger i langdrag, mens kommuner og grundejere kan se på million værdier går tabt i havet.

Miljø- og Fødevarerministeriets bemærkninger:

Efter § 11, stk. 2, i bekendtgørelsesudkastet er de klageberettigede i forhold til afgørelser efter bekendtgørelse bl.a. landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer.

§ 11, stk. 2, i bekendtgørelsesudkastet er fastsat i overensstemmelse med bestemmelsen i § 18 a, stk. 1, lov om kystbeskyttelse som affattet ved lov nr. 720 af 8. juni 2018. Ved lov nr. 720 af 8. juni 2018 blev kredsen af klageberettigede efter kystbeskyttelsesloven udvidet, så alle, der hidtil kunne klage over afgørelser efter kystbeskyttelsesloven, samt klageberettigede efter de regler, der blev inkluderet i en kystbeskyttelsestilladelse, fremover kan klage over den samlede tilladelse til kystbeskyttelse.

Miljø- og Fødevarerministeriet bemærker i øvrigt, at det er en konsekvens af, at tilladelser og dispensationer efter anden lovgivning efter § 3 a i lov om kystbeskyttelse som affattet ved lov nr. 720 af 8. juni 2018 inkluderes i kystbeskyttelsestilladelsen, at der ikke træffes afgørelse efter disse regler, og at der derfor heller ikke er en afgørelse, der kan påklages efter de klageregler, der i øvrigt fremgår af den lovgivning, som de inkluderede regler vedrører. Den samlede afgørelse om etablering af kystbeskyttelse, der inkluderer nødvendige tilladelser og dispensationer efter anden lovgivning, kan påklages efter reglerne i kystbeskyttelsesloven.

Bemærkningen har ikke ført til ændring af udkastet til bekendtgørelse.

Ad 2:

KL ønsker ikke, at staten kan klage over kommunernes afgørelser efter bekendtgørelsen, da dette kan føre til, at de lokalpolitiske beslutninger kan underkendes af offentlige statslige myndigheder på administrativt niveau. Kommunerne har haft meget u hensigtsmæssige oplevelser med netop dette indenfor planlovsområdet.

Miljø- og Fødevarerministeriets bemærkninger:

Efter § 11, stk. 3, i bekendtgørelsesudkastet kan afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen som kompetent myndighed påklages af Miljø- og fødevarerministeren og andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen er fastsat i overensstemmelse med i § 18 a, stk. 2, lov om kystbeskyttelse som ændret ved lov nr. 720 af 8. juni 2018, og det fremgår af afsnit 3.1.3.2. i de almindelige bemærkninger til lov nr. 720 af 8. juni 2018, at det, da det foreslås, at kompetencen til at give tilladelse til kystbeskyttelse overgår fra miljø- og fødevarerministeren til kommunalbestyrelsen, foreslås, at miljø- og fødevarerministeren og andre berørte myndigheder tillægges klageadgang over kommunalbestyrelsens afgørelser. Det foreslås, at miljø- og fødevarerministeren kan klage over kommunernes afgørelser om tilladelse til etablering af kystbeskyttelse til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Klageadgangen skal således ses i forhold til de muligheder for statslig styring og kontrol, herunder om klageadgang, der sættes ud af kraft for de tilladelser og dispensationer, som inkluderes i kystbeskyttelsestilladelsen.

Bemærkningen har ikke ført til ændring af udkastet til bekendtgørelse.

Ad 3.

Landbrug & Fødevarer undrer sig over, at bekendtgørelsesudkastets § 8, stk. 1, alene medtager punkterne a – d fra habitatdirektivets artikel 16, stk. 1 (der angiver muligheder for at fravige den strenge artsbeskyttelse efter habitatdirektivets artikel 12). Dermed er punkt e), der tilsiger, at medlemsstaterne kan fravige beskyttelsen: ”for under omhyggeligt kontrollerede betingelser selektivt og i begrænset omfang at tillade indsamling eller opbevaring af enheder af de arter, der er nævnt i bilag IV, i et antal, der er begrænset og specificeret af de kompetente nationale myndigheder.”

Landbrug & Fødevarer henstiller på denne baggrund, at man i forbindelse med den aktuelle revision af bekendtgørelsen sikrer, at der er overensstemmelse med habitatdirektivet på dette punkt.

Miljø- og Fødevarerministeriets bemærkninger:

Artikel 16, stk. 1, litra e, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) vedrører indsamling og opbevaring af bilag IV-arter, hvilket reglerne i habitatbekendtgørelsen ikke regulerer.

Artikel 16, stk. 1, litra e, i habitatdirektivet er derimod implementeret i § 65, stk. 3, nr. 6, i naturbeskyttelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017) og § 46, stk. 2, nr. 9, i jagt- og vildtforvaltningslovens (lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018), der giver hjemmel til at dispensere fra naturbeskyttelseslovens § 29 a henholdsvis jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 a.

Bemærkningen har ikke ført til ændring af udkastet til bekendtgørelse.